

РЕШЕНИЕ

№ 4655

гр. София, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 91 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА СТ. К.

като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА СТ. К. Гражданско дело № 20231110157590 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Закона за защита от домашното насилие /ЗЗДН/.

Образувано е по молба, подадена от Т. С. К., ЕГН *****, в качеството си на баща и законен представител на малолетните деца Е. Т. К., ЕГН ***** и Р. Т. К., ЕГН *****, с искане за издаване на заповед за защита от домашно насилие в тяхна полза срещу З. Л. К., ЕГН *****.

Изложени са твърдения, че Т. С. К. и З. Л. К. са съпрузи, като от брака си имат родени две деца – Е. и Р.. През месец юли 2023г. съпрузите се разделили, като съпругът останал да живее в семейното жилище, находящо се в гр. София, ж.к. Сухата река, бл. 108, вх. А, ет. 3, ап. 7, а съпругата се изнесла. Грижите за децата били разделени по равно, като една седмица те били при майката и една седмица при бащата. На 11.10.2023г. около 18.30 часа в дома на майката на адрес: гр. София, бул. Дондуков № 24, ет. 1 се намирали двете деца Е. и Р. и тяхната баба /майката на ответницата/ - Павлина Стоилкова. Ответницата казала на Р., че на следващия ден е на урок по математика, а Р. отговорила, че не желае да посещава тези уроци. Ответницата вдигнала скандал и започнала да крещи на Р., като веднага й прибрала телефона, за да не може да се обади на баща си, след което й ударила три шамара. При първия шамар Р. паднала на земята в кухнята, като

си ударила главата в хладилника. Докато била на земята, майка ѝ ѝ ударила още два шамара. В този момент детето Е. скочило да защитава сестра си, като казала на майка си да престане да удря Р.. Ответницата ударила шамар през лицето на Е., вследствие на което носът на детето бил болезнен и подут. Е. паднала на пода и си ударила главата в пода, ответницата продължила да я удря и дере, вследствие на което Е. имала синини по краката и ръцете ѝ са одрани. Тогава детето Р., плачейки, започнало да моли майка си да спре да ги бие. В този момент Р. извадила от шкафа лаптопа, за да се свърже с приятелка, която да се обади на баща ѝ, но в момента, в който го взела в ръцете си, ответницата започнала да го дърпа от ръцете на Р., ударила го три пъти в ръба на масата и го счупила на части. През цялото това време майката наответницата седяла на входната врата, за да не може децата Е. и Р. да избягат. Ответницата се обадила на брат си Стефан Стоилков, за да дойде, тъй като майката много често плашела децата с него, защото преди няколко години бил полицаи. След разговора с брат ѝ ответницата излязла да пуши, докато го чака, а бабата Павлина Стоилкова продължавала да стои на входната врата, за да не могат децата Р. и Е. да избягат, като също така им били прибрали и ключовете. Тъй като детето Е. се страхувало повече от своя вуйчо, отишла в стаята си и си легнала да спи преди той да дойде. След известно време пристигнал вуйчото, майката и бабата му разказали всичко, той отишъл при Р. и започнал да ѝ говори, че това не може да продължава така, че трябвало да учи, за да не се случват подобни неща. Около 23.00 часа вуйчото си тръгнал, а бабата останала да спи при майката и децата в жилището.

На 20.10.2023г. е издадена заповед за незабавна защита по реда на чл. 18 от ЗЗДН, с която на ответницата е наложена предвидената в чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН мярка за защита.

В съдебно заседание молителите чрез процесуалния си представител молят молбата да бъде уважена. Претендира разноси.

В съдебно заседание ответницата чрез процесуалния си представител моли молбата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Не претендира разноси.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за

установено следното:

Ответницата е майка на малолетните деца Р. Т. К., родена на 21.12.2012г. и Е. Т. К., родена на 28.05.2014г.

Е. Т. К. е записана в дневна форма на обучение в 3в клас през учебната 2023/2024г. в 6 ОУ „Граф Игнатиев“, за периода октомври – декември 2023г. ученичката има 51 отсъствия, но за периода 10 – 15 октомври 2023г. ученичката няма отсъствия.

Р. Т. К. е записана в дневна форма на обучение в 5в клас през учебната 2023/2024г. в 6 ОУ „Граф Игнатиев“. За учебната година ученичката има 9 отсъствия за периода 11 – 12.12.2023г. и 1 неуважително на 13.12.2023г.

По делото е представена декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН, която съдът не кредитира като годно доказателство, тъй като същата изхожда от бащата Т. С. К., който декларира обстоятелства от чуждо име.

От представеното съдебномедицинско удостоверение № 903/2023г., издадено на 13.10.2023г. от д-р Камен Пеев – съдебен лекар от Клиника по съдебна медицина и деонтология при УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, е видно, че при прегледа на Р. Т. К. се установява: палпаторна болезненост в областта на дясната буза на лицето; две повърхностни охлузвания по дланната повърхност на лявата ръка. Тези травматични увреждания са получени в резултат от действието на твърди тъпи предмети, по механизма на удари с или върху такива, както и от тангенциалното им действие, и могат да се получат по време и начин, както се съобщава в предварителните сведения. Причинили са болка и страдание.

Видно от съдебномедицинско удостоверение № 904/2023г., издадено на 13.10.2023г. от д-р Камен Пеев – съдебен лекар от Клиника по съдебна медицина и деонтология при УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, при прегледа на Е. Т. К. се установява: палпаторна болезненост в лявата теменно тилна област на главата; повърхностни охлузвания по гръбначната повърхност на лявата ръка; повърхностно охлузване с подлежащо кръвонасядане в областта на дясната подбедрица; кръвонасядане в областта на лявата подбедрица; оток в областта на върха на носа. Тези травматични увреждания са получени в резултат от действието на твърди тъпи предмети, по механизма на удари с или върху такива, както и от тангенциалното им действие, и могат да се получат по

време и начин, както съобщава прегледаната. Причинили са ѝ болка и страдание.

С оглед изисквания на чл. 15 ЗЗДт, по делото е изготвен социален доклад от ДСП – Оборище. Видно от проведеното социално проучване, родителите на децата Р. и Е. са съпрузи, разделени са от средата на 2023г., като двамата постигнали устна договорка децата да бъдат една седмица при единия и една седмица при другия родител. Този режим се спазвал до октомври 2023г., когато Т. К. депозирал молба по ЗЗДН в съда. По данни от малолетната Р.: детето споделя, че на 11.10.2023г. майка му и баба му по майчина линия са му крещели поради нежелание да отиде на урок по математика. Малолетната им е обяснила, че отиването ще попречи на подготовката ѝ за училище. Разказва, че тогава З. К. ѝ ударила шамар и в резултат на което паднала на земята. Добавя за още един случай на ударен преди време шамар от майката, но не посочва други подробности. След случилото се Р. споделя, че искала да се обади на баща си, но К. взела нейния телефон и този на Е.. Р. допълва, че след случилото се на 11.10.2023г. са се извинили една на друга, но тъй като все още е обидена, от месец ноември 2023г. не се е виждала с майка си и не желае да се виждат. Казва, че иска да се чуват, но К. не е върнала телефона ѝ. Основни грижи за Р. и Е. К.и от средата на месец октомври 2023г. полага техния баща. Малолетните Р. и Е. са ученички, съответно в 3-ти и 5-ти клас на 6 ОУ „Граф Игнатиев“, където се обучават в паралелки с разширено изучаване на английски език. Децата посещават училище в различни смени. Децата вземат допълнителни уроци по английски език в езикова школа „Престиж“. Изпратено е писмено запитване до 6 ОУ „Граф Игнатиев“ относно положението на децата. Видно от постъпилия отговор, Е. и Р. К.и са общителни и добре приети в класовете от съучениците си. Общуват възпитано с останалите деца и своитре учители и винаги са с отличен външен вид и лична хигиена. Ръководството на училището контактува с майката З. К., както и напоследък с бащата Т. К. по всички въпроси, касаещи обучителния процес. Според доклад на класния ръководител на детето Е., детето живее при баща си, но споделя, че тъгува за майка си, която проявява загриженост, заинтересованост и внимание към детето. Бащата е грижовен, довежда я и я взема от училище. Майката идва всеки ден в училищния двор, за да вижда двете си дъщери. След това си тръгва разплакана. Е. споделя, че бащата не позволява на децата да се виждат с майката в дома им. Детето не е споделяло

за физическо и/или психическо насилие от страна на който и да е родител. През м. октомври, неочаквано по време на час, Е. вдига ръка и споделя пред целия клас, че има да се справя с голям проблем – родителите ѝ се развеждат и тя е много притеснена. Според доклад на класния ръководител на Р. К., детето има воля и амбиции за овладяване на знанията. Проявява висока активност по време на учебните часове, както и сериозно отношение към учебната дисциплина. Наблюдава се, че детето в последно време е много чувствително и раздразнително. Има оплакване от родител, че детето му е било обиждано и заплашвано от Р., взети са мерки и ситуацията е овладяна. Редовно посещава учебните занятия и няма допуснати отсъствия по неуважителни причини. Има три похвали за отлично представяне и старание. Забележките са две – едната е за лоша дисциплина по БЕЛ, но след проведен с майката разговор в училище няма подобна проява, втората е за неподходящо облекло по ФВС. Р. не споделя смущаващи факти за семейната среда и училищното ръководство не разполага с информация за наличие на някакви рискови фактори в семейната среда на детето. В проведената през месец ноември 2023г. малолетните Р. и Е. К.и споделят, че по – добре ще е мама и тате да не са повече заедно, за да не се карат. Мама не може да готви; тя не учи с нас; кварталът, в който мама живее, не е хубав; тя само спи, пуши, рисува и пие /най – често напитката „Съмърсби“/; тя пие и някакви хапчета; ходи на психолог, а казва, че ходи на обучение от 7г.; когато живееше у дома, тя само чакаше всичко да ѝ поднесено наготово; настоява да ходим на всякакви уроци, от които ние нямаме нужда; постоянно правеше скандали, сутрин, обед и вечер, и то за дреболии; желаем да останем при баща ни, тъй като тя живее в малко, тъмно и шумно място; тя се държи гадно с нас – ако не се кара с баща ни, се кара с нас; животът с тате е смислен, забавен, хубав, спокоен; мама няма чувство за хумор, тя никога не се смее на шегите ни. В проведената самостоятелна среща с Р. К., свързана с предстоящото изслушване и актуалната ситуация, детето споделя, че желае да бъде изслушано в съда и да разкаже за случилото се на 11.10.2023г. Според Р., твърденията на майка ѝ, че е удряна от нея и от сестра ѝ не отговарят на истината. Разказва, че майка ѝ не е обръщала достатъчно внимание на нея и на сестра ѝ и често им се карала, не са излизали или играели заедно и са оставяни сами в стаята да гледат телевизия. Освен това изразява разочарование, че майка им не им е върнала взетите от нея телефонни апарати. Казва, че баща им предлагал

неколкократно да се видят с майка си за празничните коледни дни, но К. не се свързала с нея. Желаете да се вижда с майка си, но в случай, че тя се държи по – добре с нея и със сестра ѝ, обръща им повече внимание и им върне телефонните апарати. Понастоящем, считано от средата на месец октомври 2023г. непосредствено ангажиран с отглеждането и възпитанието на малолетните Е. и Р. К.и е техният баща. Двамата родители водят съдебен спор за упражняването на родителските права и своята готовност и желание да упражняват родителските права по отношение на децата. Понастоящем непосредствените контакти между децата и тяхната майка са фактически ограничени. Бащата счита, че майката е упражнила физическо насилие спрямо двете деца. Майката отрича твърденията за извършено на 11.10.2023г. физическо насилие спрямо Р. и Е.. З. К. счита, че децата биват умишлено отчуждавани от нея, настройвани от страна на бащата и бабата по бащина линия. Детето Р. заявява, че на 11.10.2023г. К. е упражнила над него физическо насилие, чувства се обидена, не желае да осъществяват лични контакти с майка си и иска да остане да живее при баща си. К. и двете деца са насочени по направена от майката заявка към ползване на социална услуга „Контактен център“ с цел осъществяване на срещи с двете деца.

От показанията на св. Павлина Георгиева Стоилкова се установява, че на 11.10.2023г. в дома на ответницата в гр. София, бул. „Дондуков“ № 24а, Р. казала, че на следващия ден няма да ходи на урок по математика, защото тя си знае и не е нужно да посещава частни уроци. Ответницата взела телефоните на двете деца, защото гледали повече от три часа на телефоните, и ги скрила в чантата си. Децата отишли в другата стая и ответницата видяла, че са взели таблета. Ответницата казала, че им е забранено да гледат и на таблета, тъй като са гледали телефоните. Взела им таблета. Е. започнала да дърпа майка си за блузата, като през това време ответницата държала с ръце високо над главата си таблета. Р. ухапала майка си за лявата ръка, след което тя имала синина. Това започнало в хола, но след това те се изместили в антрето. Когато Р. ухапала майка си за ръката, тя изпуснала таблета и той се счупил. Двете деца станали нервни и започнали да викат на майка си, като я обиждали, че е лоша майка и че ще се обадят на баща им. И двете деца започнали да се търкалят по земята, да плачат, да викат колко тя е лоша, че ще се обадят на баща си, колко той е добър и не искат да живеят при нея. Баба им казала, че ответницата им е майка и досега ги гледа и се грижи много добре за тях.

Децата се разплакали много и пак започнали да обиждат майка си, като казвали, че тя е лоша, по – добре да отидат при баща си, по- добре да ги вземе някой циганин. Казвали „по – добре да ни гледа кой ще да е, но не тази майка, която ни взима телефоните“. Ответницата се разстроила и повикала брат си. Той дошъл. Запонал да разговаря с Р. и да ѝ обяснява, че по – добре да посещават и те уроци. Р. казала, че това на нея не ѝ е нужно и евентуално в седми клас ще си помисли дали да ходи на тези уроци, защото тя има шестици и не се нуждае от такива уроци. Когато братът на ответницата дошъл, Р. била седнала на дивана, а Е. била седнала в баба си и била заспала. След разговора с вуйчо си, Р. заспала. На другата сутрин ответницата завела Е. на училище. Тогава нещата сякаш позатихнали. Нямаło повече такива тръшканици по земята. Децата, като видели, че и баба им била там, някак се успокоили и заспали нормално.

Преценени по реда на чл. 172 ГПК, съдът кредитира показанията на св. Стоилкова като обективни и непротиворечиви както помежду си, така и с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта им относно обстоятелствата до 2020г. и през 2017г. между родителите на децата, тъй като същите са неотнoсими към предмета на доказване.

Видно от показанията на св. Стефан Людмилов Стоилков, около 21.00 – 21.30ч. децата Р. и Е. били на дивана в хола в жилището на ответницата, като Е. спяла. Братът на ответницата разговарял с Р.в около 30 – 40 минути, като разговорът бил спокоен и свързан с това защо не иска да ходи на уроци и какви са причините за това. Р. спорела за това защо трябва да ходи на уроци. Тя нямала следи от насилие. Отношенията между родителите на децата са критични. Бащата заявил, че ако майката го зареже, той ще я наръга с нож в корема и не се притеснява от факта, че ще ходи в затвора. Бащата биел децата, крещял по тях.

Като съобрази разпоредбата на чл. 172 ГПК, съдът кредитира показанията на св. Стоилков като обективни, логични и кореспондиращи с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта им относно обстоятелствата, за които няма лични впечатления.

В хода на съдебното производство е изслушано детето Р. Т. К. по реда на чл. 15 ЗЗДт в присъствието на социален работник. Детето споделя, че майка му е упражнила насилие върху тях, т.е. нея и сестра ѝ. Насилието е

физическо, психическо, което означава, че ги бие и манипулира. Съдът е констатирал, че детето избягва очен контакт с председателя на състава и движи нервно ръцете си надолу и нагоре. Детето заявява, че само е решило какво да говори. На 11.10.2023г. майка му го взела от училище. Тя още по пътя се заяждала с Р. и се сопвала. Р. се била разбрала след училище да излиза с нейни приятели, но майката казала, че няма да излиза, няма да играе, а ще говорят, тъй като много дълго време вече отлагала този разговор. Прибрали се в квартирата и там ги чакали баба ѝ и сестра ѝ. Майка ѝ и баба ѝ казали на Р. да се оправя, за да ходи на следващия ден на урок по математика. Детето им отказало, тъй като нямало да може да си научи за училище за следващия ден. Майка ѝ започнала да ѝ се кара за това, че не иска да ходи и да се учи. Р. искала да си вземе телефона, за да звънне на баща си. Отишла в другата стая, но майка ѝ взела телефона. Р. искала телефона на сестра си, майка ѝ взела и нейния. Отишли при майка си, за да си искат телефоните, но тя не им ги дала. Не ги давала, за да не звънят на баща си да дойде. Отишли в другата стая и се сетили, че били скрили лаптопа в шкафа. Докато пишели на лаптопа на баща си, тя ги видяла и започнала да го дърпа и да им извива ръцете. Р. ухапала майка си по крака, за да го пусне. Майка ѝ отишла в другата стая и взела лаптопа. Р. я ошипала по ръката, тя се ядосала и тряснала три пъти лаптопа в ъгъла. Сестра ѝ в това време била до Р.. Майка им отишла в другата стая и започнала да пие алкохол и да пуши цигари. Баба ѝ стояла при майка ѝ в кухнята и си говорели. Баба ѝ не се намесила в този спор, само стояла отстрани и гледала. След това те отишли със сестра ѝ в кухнята при тях и искали поправка на лаптопа, но майка ѝ ударила шамар по лицето и Р. паднала на земята. Тя ударила шамар по лицето и на сестра ѝ. Тя паднала и си ударила краката, след което имала синини. Майка ѝ отишла в другата стая да гледа телевизия. Р. го изключила и майка ѝ пак ѝ ударила шамар през лицето. Детето споделя, че не знае защо е изключило телевизора, просто се ядосало. На Р. и сестра ѝ им станало лошо от толкова ругане и затова седнали на дивана, за да си починат. Майка им се обадила на вуйчо им и казала, че иска помощ и не може да се справи с тези деца. Вуйчо ѝ дошъл, като през това време сестра ѝ заспала. Той започнал да говори, че майката била една и тя не трябва да се държи така с нея. Казал, че била дразнела братовчедка си и че трябва да ходи на уроци, за да има конкуренти от класа, че била толкова мързелива и няма да може да се приготви за матурите за седми клас. Той си тръгнал, след което Р.

се извинила на майка си и тя на нея, след което детето си легнало да спи. Боляли го скулите. Майка ѝ твърди, че гледат много на телефоните. Спорът между Р. и майка ѝ бил по повод на това, че не иска да ходи на урок по математика. Майка ѝ казала, че гледат много време на телефоните си. Даже имали ограничено време за това. Р. и сестра ѝ се сопнали на майка си за това, че тя им забранявала телефоните повече, отколкото било позволено. Няма таблет. Не гледали нищо на лаптопа. Р. не е ухапвала майка си, оципала я по ръката. Сестра ѝ дърпала майка им за дрехите. Тогава майка ѝ ударила както Р., така и сестра ѝ. Сестра ѝ тогава казала, че по – добре да ги гледа циганин, отколкото майка им. Р. казала, че не иска да живее при майка си, защото там не ѝ е приятно, а иска при баща си. Никога пред нея и сестра ѝ баща ѝ не е посягал на майка ѝ.

Други относими към предмета на делото доказателства не са представени.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Молбата за защита е подадена от пострадалите съгласно чл. 8, т. 1 от ЗЗДН, поради което е налице валидно сезиране на съда от процесуално легитимирани за това лица.

Молителите твърдят извършен акт на домашно насилие на 11.10.2023г., а молбата до съда е подадена на 20.10.2023г., поради което е спазен преклузивният срок по чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН и молбата се явява процесуално допустима.

Съгласно чл. 2 ЗЗДН, „Домашно насилие е всеки акт на физическо, сексуално, психическо или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпружеско съжителство или в интимна връзка. Според ал. 2 на същата разпоредба, «За психическо насилие върху дете се смята и всяко домашно насилие, извършено в негово присъствие».

По делото се установява, че ответницата е лице, попадащо в кръга на посочените в чл. 3, т. 4 от ЗЗДН лица, респ. последната притежава материално - правна легитимация да отговаря по молбата, предмет на

настоящото разглеждане. По делото се установи, че ответницата е майка на молителите – малолетните Р. и Е..

След анализ на събраните в хода на съдебното производство доказателства и доказателствени средства съдът намира, че твърденият акт на домашно насилие от 11.10.2023г. е недоказан. Съображенията в тази посока са следните: от представените и приети съдебномедицински удостоверения се установява, че на 13.10.2023г. на малолетните деца Е. и Р. са причинени описаните в същите травматични увреждания. В подкрепа на изложените в сезиращата молба обстоятелства досежно авторството на тези увреждания е представена декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, която съдът не кредитира поради гореизложените аргументи, и изслушването на детето Р. по реда на чл. 15 ЗЗДт. По делото се установи, а и видно от твърденията в молбата, че по време на процесната дата в жилището на ответницата се е намирала и св. Павлина Стоилкова. С оглед изложеното, съдът намира, че следва да бъдат подложени на анализ обстоятелствата, заявени от детето Р. при неговото изслушване, и показанията на св. Стоилкова, доколкото същите са разнопосочни досежно действията на ответницата спрямо двете малолетни деца. Безспорно се установява, че на 11.10.2023г. между ответницата и детето Р. е възникнал спор относно посещение на урок по математика, като майката е настоявала детето да го посети, а Р. считала това за ненужно. Децата имали ограничение относно гледането на телефоните си. Ответницата взела телефоните и на двете деца, защото гледали повече от три часа на тях. Те взели таблет, като майката казала, че не може да гледат и на него, защото са гледали на телефоните си. Именно това поведение на ответницата – забраната децата да гледат телефони и таблети повече време, породило остра реакция от страна и на двете малолетни деца – Е. започнала да дърпа майка си за дрехите, а Р. я ухапала по лявата ръка; викали на майка си, че е лоша майка и ще се обадят на баща си; търкаляли се по земята, плачели и викали колко тя била лоша, ще се обадят на баща си и колко добър бил той и не искали да живеят при нея; по – добре да ги вземе някой циганин. Не се доказват твърденията на молителите, че ответницата прибрала телефоните на децата, за да не могат да се обадят на баща си. Действително майката е взела телефонните апарати на малолетните, но защото са имали ограничение относно гледането, а не, за да им попречи да се обадят на баща си. Относно заявеното в молбата, че ответницата ударила три шамара на детето Р., същото не се доказва от

събраните доказателства, включително и от споделеното от детето. В тази връзка са налице множество противоречия между твърденията в молбата, от една страна, и от споделеното от детето Р. при неговото изслушване, от друга страна. В молбата се твърди, че първият шамар, който ответницата е нанесла на Р., бил в кухнята, в резултат на който Р. паднала на земята в кухнята, като си ударила главата в хладилника. Докато била на земята, майка ѝ ѝ ударила още два шамара. В този момент детето Е. скочило да защитава сестра си, като ответницата ѝ ударила шамар през лицето. Изложеното не се подкрепя по никакъв начин от доказателствата по делото, в частност показанията на св. Стоилкова, както и от заявеното от детето Р. – последното съобщава, че ответницата ѝ е нанесла общо два шамара, които не са последователни, а през сравнително кратък период от време. Детето не споделя и за обстоятелство докато е било на земята след нанесения ѝ първи шамар, майката да е продължила да я удря с шамари още два пъти, както се твърди в молбата. Не се подкрепя и твърдението, че бабата по майчина линия през цялото време стояла на входната врата, за да не могат децата да избягат, напротив, видно от заявеното от детето Р., бабата по майчина линия била при ответницата в кухнята и си говорили, като тя не се е намесвала в този спор. Предвид многобройните противоречия между твърденията в молбата и споделеното от детето Р. при изслушването му, съдът намира, че не се доказва при условията на пълно и главно доказване, че ответницата е нанесла удари с шамари на двете си малолетни дъщери. В тази посока следва да бъде отбелязано и поведението на Р. в хода на изслушването ѝ по реда на чл. 15 ЗЗДт, а именно избягването на очен контакт и нервно движение на ръцете нагоре и надолу. Това безспорно поставя под съмнение достоверността на заявеното от малолетната Р.. Безспорно се установи, че отношенията между родителите са силно влошени, като съдът намира за необходимо да отбележи, доколкото е относимо към настоящото производство, че, видно от проведеното социално проучване, децата са въввлечени в конфликта между родителите си, като заемат позицията на отглеждания ги в момента, а именно техния баща. Този извод се подкрепя от анализа на споделените обстоятелства от децата Р. и Е. в хода на проведеното социално проучване. Изложеното се отбелзва от съда дотолкова, доколкото се установява влошена семейна обстановка, оказваща влияние върху поведението на малолетните деца и заявеното от тях.

Обосновава се изводът, че не се доказва по никакъв начин твърдението,

че ответницата е причинила на двете малолетни деца описаните в съдебномедицинските удостоверения травматични увреждания, които са изготвени два дена след процесната дата, нито се доказва категорично и при условията на пълно и главно доказване, че същата е нанесла описаните в молбата удари.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема, че не са налице предпоставките, при които законът предвижда налагане на мерки за закрила срещу домашно насилие. Не се установи твърденият в молбата акт на домашно насилие, респ. молбата за защита от домашно насилие се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

По разноските:

При този изход на делото и на основание чл. 11, ал. 3 от ЗЗДН, вр. чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, дължимата държавна такса в общ размер от 50,00 лЕ., не следва да бъде заплащана от молителите, тъй като същите са малолетни и не дължат такава съгласно чл. 11, ал. 3 ЗЗДН.

Претенция за присъждане на сторените в хода на производството разноски е направена от молителите. Предвид изхода на спора, такива не им се дължат, поради което искането им следва да бъде оставено без уважение като неоснователно.

Така мотивиран, Софийският районен съд, 91 състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата с правно основание чл. 8, т. 1 ЗЗДН, вр. чл. 4, ал. 1 от ЗЗДН, подадена от Т. С. К., ЕГН ***** в качеството му на баща и законен представител на малолетните деца Е. Т. К., ЕГН ***** и Р. Т. К., ЕГН *****, с искане за издаване на заповед за защита от домашно насилие срещу З. Л. К., ЕГН *****, поради осъществен от страна на последната акт на домашно насилие на 11.10.2023г. и **ОТКАЗВА ДА ИЗДАДЕ ЗАПОВЕД ЗА СЪДЕБНА ЗАЩИТА**, с която по

отношение на ответника да бъдат взети мерките по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН, като неоснователна.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Т. С. К., ЕГН ***** в качеството му на баща и законен представител на малолетните деца Е. Т. К., ЕГН ***** и Р. Т. К., ЕГН *****, за присъждане на разноси, като неоснователно.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в седемдневен срок от връчването му на страните /чл. 17, ал. 1 ЗЗДН/.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____